

Žila a byla jen pro rodinu,
pak řekla dost, teď si odpočinu.
Ale stále se neměla k činu...
Inu zodpovědná žena, životem zmražená.

Jsou, v blízkosti neprůchozích stěn, pár cizích žen.
Jsou, popíjí kávu a kouří, jednu za druhou.
Je všední den, pondělní ráno.
A do oken, ať zakázáno, koukám ... hmm

Jsou, na cestě s igelitkou,
jen o patro delší trasa,
Jen o hladoví krk víc,
Jen sýry na místo masa, jinak nic jiného.
A doma už na ně čekají ti snídaně chtiví,
Ti kteří nemaj pochopení a tak se diví,
Co žena zmůže, s líným mužem.
Co žena lapena v síti, cítí. Co má doma!?

Jsou, pokoje plné smíchu,
v tichu jejich žití doléhá.
Tak nějak doufají, že slzy zatají.
Pak ranní tramvají utečou a z práce domů zase teší se,
Na chodbách míjení, a prázdný sklenice ...
Tyhlety sousedky na pavlačích,
jsou a to jim stačí...ke štěstí... (muška jenom zlatá)

Je matka od dětí, a nemá ponětí, že brzy odletí...
A nebo má, ale je s tím smířená, že na
Co žena zmůže, s líným mužem.
Co žena lapena v síti, cítí. Co má doma!?